

РЕШЕНИЕ

№ 1917

гр. София, 25.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 12.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **4828** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. чл.233 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Г. Ц. Т. - [населено място], против Заповед № з-4495/27.03.2013 г., издадена от Директора на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която на основание чл.228, т.3, чл.224, ал.2, т.т.2 и 3 и чл.226, ал.1,т.3 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, във вр. чл.227, ал.1,т.т.5, 6 и 11, предл.първо от ППЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от 6 месеца.

В жалбата бланкетно се твърди, че оспорената заповед е издадена при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон и с целите на закона. Конкретни нарушения, обосноваващи отмяната на административния акт, не се сочат.Оспорването се поддържа от представител по пълномощие адв. Т., която моли отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Не претендира разноски. В срока даден от съда не представя писмени бележки по същество .

Ответникът – директор на СДВР, не се явява, не се представлява и не взема становище по оспорването.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

В дирекция „Инспекторат“-МВР на анонимната телефонна линия постъпват два сигнала /рег.№ 5643/16.10.2012 г. и рег.№ 5679/19.10.2012 г./ от В. М. от С., в които последният твърди, че във връзка с подадени от него три предишни сигнала относно „убийство с користна цел“ вече десет месеца няма отговор, като от 01 РУП разбрал, че преписката е архивирана. С писмо, рег.№ 5681/19.10.2012 г. сигналите са изпратени в СДВР-МВР за извършване на проверка. Със своя резолюция директорът на СДВР е възложил проверката на началника на отдел „Противодействие на криминалната престъпност“ /ОПКП/ А. А., който възлага проверката на жалбоподателя Г. Т. – началник на 01 сектор към ОПКП. От своя страна Т. възлага извършването на проверката на Вл.Т. – началник 02 група в 01 сектор към ОПКП. За резултатите от проверката ст.инспектор Вл.Т. изготвя докладна записка, която с придружително писмо, вх.№ 7271/07.11.2012 г., подписано от жалбоподателя Т., е изпратена в дирекция „Инспекторат“-МВР. Резултатите от анализа на докладната записка и установените от този анализ дисциплинарни нарушения от служители на МВР, дирекция „Инспекторат“-МВР обобщава в Становище рег.№ 6099/09.11.2012 г. както следва:

Не са разгледани всички въпроси и твърдения в сигнала, не е коментирано извършени ли са проверки на другите два сигнала, какъв е бил резултатът от тях и уведомени ли са жалбоподателите /изискване на т.24.1 от „Правила за организация на работата в МВР с предложенията и сигналите“/; не става ясно провеждана ли е среща с подателя на сигнала /изискване на т.24.2 от „Правила за организация на работата в МВР с предложенията и сигналите“/; докладната записка не е оформена съгласно изискванията на т. 202 от Инструкция рег.№ Из-223/12.02.2009 г. – липсва рег.№ на съответната регистратура; докладната записка не е приета и утвърдена от компетентен орган – в случая директора на СДВР, както и липсва мотивирано предложение /изискване на т.25 от „Правила за организация на работата в МВР с предложенията и сигналите“/; не става ясно уведомен ли е подателят на сигнала /изискване на т.26 от „Правила за организация на работата в МВР с предложенията и сигналите“/.

В заключение е направено предложение копие от становището и докладната записка да бъдат изпратени на директора на СДВР за извършване на допълнителна проверка. С писмо, рег.№ 6279/19.11.2012 г. становището на дирекция „Инспекторат“ е изпратено на директора на СДВР-МВР, който със Заповед № з-16069/06.12.2012 г., изменена със Заповед № з-645/16.01.2013 г., нарежда извършването на допълнителна проверка по получените данни за извършено дисциплинарно нарушение и установяване на неговия извършител от четиричленна комисия с председател гл.инспектор Я. Я. – началник 06 сектор „Престъпления срещу собствеността“ към ОПКП при СДВР. Срокът за проверката е определен до 07.01.2013 г. По искане на комисията този срок е удължен до 07.02.2013 г. Резултатите от допълнителната проверка комисията излага в Становище рег.№ 5405/30.01.2013 г. По отношение на жалбоподателя Т. комисията е установила следното: Гл.Инспектор Г. Т. е проявил небрежност в служебната си дейност, което е довело до пропуски в изучаването и прилагането на разпоредбите, регламентиращи служебната дейност, поради което са налице данни за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.226, ал.1, т.5 ППЗМВР, както и е нарушил служебната дисциплина по смисъла на чл.224 ЗМВР, като не е упражнил контрол над подчинения си служител Вл.Т. за приключване на възложената му проверка с вх.№ 46970/12 г. по описа на СДВР в цялост и оформянето ѝ в установената форма, съгласно „Правила за организация на работата в МВР с

предложенията и сигналите”, утвърдени с МЗ рег.№ I-1977/29.07.2011 г., поради което са налице данни за извършено от него дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.227, ал.1, т.6 ППЗМВР. По отношение на подписаното от Г.Т. придружително писмо комисията приема, че е налице нарушение на служебната дисциплина, като същият е превишил правомощията си, поради което са налице данни за извършено от него дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.227, ал.1, т. 5 ППЗМВР. В заключение комисията предлага спрямо гл.инспектор Г. Т. да бъде взето отношение по дисциплинарен ред, на основание чл.244 ЗМВР за това,че: не е упражнил контрол над подчинения си ст.инспектор Вл.Т.; е превишил правомощията си като е подписал уведомителното писмо до тъжителя, като не е спазил т.25 от „Правила за организация на работата в МВР с предложенията и сигналите”; не е спазил субординацията в МВР като е подписал и изпратил придружителното писмо с докладната записка до дирекция „Инспекторат”-МВР – нарушения по смисъла на чл.227, ал.1, т.5 ППЗМВР, за които е предвидено налагане на дисциплинарно наказание „порицание”.

На 14.03.2013 г. директорът на СДВР-МВР изпраща до жалбоподателя покана рег.№ 14492 за даване на писмени обяснения във връзка с констатациите на комисията от извършената допълнителна проверка. Покана е връчена на 18.03.2013 г. Жалбоподателят Т. е дал писмени обяснения на 19.03.2013 г., в които заявява, че проверката, извършена от ст.инспектор Вл.Т., е пълна и всеобхватна и констатациите на комисията в тази част са неправилни. По отношение на вида документи, отразили действията, извършени от проверяващия Т., както и подписаните от него уведомителни и съпроводителни писма жалбоподателят заявява, че е съгласен с изводите на комисията.

На 27.03.2013 г. директорът на СДВР-МВР издава оспорената заповед, с която на Г. Ц. Т. е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от шест месеца. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 09.04.2013 г.

По делото е разпитан свид. Вл.Т., който заявява, че жалбоподателят действително му е разпределил проверката по преписката, предмета на която помни бегло. Твърди, че е изпълнил пълноценно и всестранно задълженията си, посетил е неколкократно 01 РУП, докладвал е на жалбоподателя.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесната заповед, която представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Не се спори по делото, че жалбоподателят Г. Ц. Т. е служител категория „В”, главен инспектор, на длъжност началник на 01 сектор „Престъпления против личността” към отдел „Противодействие на криминалната престъпност”, при Столична дирекция на вътрешните работи. Оспорената заповед е издадена от директора на СДВР-МВР, поради което съдът намира, че същата е издадена от компетентен орган, в рамките на предоставените му от закона правомощия и съобразно изискванията на чл.228, т.3 ЗМВР. Спазена са предписаните в чл. 246, ал. 1 на ППЗМВР форма и съдържание на заповедта. Изрично са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Заповедта е постановена в рамките на преклузивните срокове по чл. 225, ал. 1 от

ЗМВР във вр. с чл. 223, ал. 1 и 2 от ППЗМВР. Дисциплинарнонаказващият орган е приел писмените обяснения на жалбоподателя, с което са изпълнени изискванията на чл.229, ал.1 ЗМВР. При издаването на обжалваната заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят е осъществил нарушения по чл.227, ал.1, т.т.5,6 и 11 от ППЗМВР.

На първо място жалбоподателят не е осъществил контрол над подчинения си служител старши инспектор Вл.Т., в резултат на което Т. е извършил проверката в нарушение на „Правила за организация на работата в МВР с предложенията и сигналите“. От писмените доказателства по делото се установява, че в хода на извършваната от него проверка ст.инспектор Т. не е изпълнил изискванията на „Правила за организация на работата в МВР с предложенията и сигналите“, утвърдени със Заповед № Из-1977/29.07.2011 г. на министъра на вътрешните работи, както следва: т.24.1. – не е разгледал всички въпроси и твърдения в сигнала; т.24.5. – за резултатите от проверката Т. е изготвил докладна записка вместо справка, която не е адресирана до компетентния орган, разпоредил проверката /директор СДВР-МВР/.

С действията си жалбоподателят е осъществил състава на нарушението по чл.227, ал.1, т.6 и т.11, предл. първо от ППЗМВР.

Съдът не кредитира показанията на разпитания свидетел ст.инспектор Вл.Т.. На първо място те са в противоречие с приложените по делото писмени доказателства, установяващи по несъмнен начин извършените от него нарушения. В писмените си обяснения на л. 69 и л. 70 Т. признава нарушенията, като ги оправдава с голямата си натовареност. Освен това този свидетел е изключително заинтересован, тъй като има предложение за провеждане на дисциплинарна процедура и спрямо него.

Съдът намира за доказано и второто инкриминирано дисциплинарно нарушение на жалбоподателя – превишаване на правомощията. На 05.11.2012 г. Т. е подписал писмо, с което е уведомил подателя на сигнала за резултатите от проверката. Това действие на жалбоподателя е в нарушение на изискванията на т.20 от раздел III от „Инструкция за организацията на деловодната дейност и защита на класифицираната информация при работа с документи в МВР“, съгласно която при кореспонденция с физически лица документите се подписват от директорите, а при тяхното отсъствие – от заместващите ги служители, определени с писмена заповед. С тези си действия Т. е осъществил състава на нарушението по чл.227, ал.1, т.5 ППЗМВР.

Съгласно чл.227, ал.1, т.т.5, 6 и 11 ППЗМВР за извършените дисциплинарни нарушения от Т. е предвидено наказание „порицание“, с оглед на което съдът намира, че дисциплинарнонаказващият орган е приложил материалния закон.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че оспорената заповед е издадена в съответствие с условията за нейната законосъобразност и не са налице основания за отмяната ѝ.

При този изход на спора съдът не присъжда разноски в полза на ответника, предвид че такива не са поискани.

Мотивиран така и, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, първо отделение, 20 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Ц. Т. от [населено място], против Заповед № з-4495/27.03.2013 г., издадена от Директора на Столична дирекция на вътрешните работи.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: